

μικρά των οποίων ο άσπρος άκόμη έγγεφελος καταπονείται και υπερεντείνεται διά της άπλής έκμαθήσεως του άλφραδέτου και μάλλον όταν ή καταπόνησις αυτή ή σφοδρατός σώματος και πνεύματος γίτεται έντός μεμολυσμένης άτμοσφαιρας άσφυκτικώς πεπληρωμένης σχολικής αίθουσής.

Όστε ή άποστολή παιδιών εις τό σχολείον ήλικίας κατωτέρας τής έπταετούς εις ουδέν άλλο συντελεί ως έπι τό πλείστον παρά εις τήν άξιοθήρητον ένκεύρσιον των πρυφερών σωμάτων των και εις τήν παρεμπόδισην της άναπτύξεως του έγκεφάλου — πράγμα τό όποϊον συντελεί εις τό μέλλον εις τήν δημοκρατίαν άνισορροπων χαρακτήρων.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μελέτη Άγγλου ιατρού

Δέν πρόκειται περί νέας τινός προφητείας του γνωστού Φάλμπ, αλλά περί μιας περιεργωτάτης μελέτης Άγγλου σοφού βραζιζομένης έπι των φυσικών νόμων, όστινες προλέγουσι τό φυσικόν τέλος του κόσμου και προφητεύουσι τήν άρευκτον καταστροφήν της σφαιρας μας μεθ' όλων των όργανικών και άνεργάνων έπ' αυτής έντων.

Ο άνήρ δέν θά είνε έλεύθερος έν άπωτέρω μέλλοντι θ' άποτέλεση τό προϊόν βιομηχανικής έπιχειρήσεως και θά πωλείται καθώς πέν άλλο άνγκυλόν διά τήν καθημερινήν χρήσιν του άνθρώπου. Όσοι δέν θά έργασθώσι διά τήν προμήθειαν του καθημερινού των άέρος και δέν έχουσι τά μέσα να τον άγοράσωσι θ' άποθνήσκωσι, διότι ή Φύσις θά έχει έξαντλήσει όλην τήν προμήθειάν της.

Ο τεχνιτός ούτος άνήρ θά έναποθηκεύηται εις κολοσιαιάς δεξμενάς και θά παρέχει εις τάς οικίας διά τήν ήμερησίαν χρήσιν, όπως παρέχεται σήμερα τό ύδωρ. Οι εκ της αλληλείφως άέρος θάνατοι θά είνε τότε εις τήν ήμερησίαν διάταξιν, καθ' όσον ή έλλειψις χρήματος θά συνεπάγεται και τήν έλλειψιν άέρος;

Έπειτα κατά τήν έποχήν εκείνην ή θερμότης του ήλιου βαθυιδόν θά έξασθενή και θά έλθη ήμέρα κατά τήν όποϊαν ο ήλιος δέν θά παρέχη τήν αναγκαϊούσαν θερμότητα προς ύπαρξιν του άνθρώπου. Βραδέως ο κόσμος τότε θά παγώση και οι άνθρωποι και τά ζώα δέν θά εύρίσκωσι να φάγωσι και δέν θά δύνανται να προφυλαχθώσιν από τό ψύχος, τό όποϊον θά βραδύνη. Ο ήλιος θά κρέμαται εις ξεθωριασμένον ώχρόν ουρανόν ως μια φαιόχρους σφαίρα άνίκανος να έκπέμψη πλέον φως και θερμότητα.

Φρικαλέα ζώα τεραστίων διαστάσεων θ' ανακλύθουν αίρην εκ της τοιαύτης μεταβολής των φυσικών συνθηκαι θά συρβώσιν ύπεράνω των παγωμένων θαλάσσων και των λιμνών. Όλίγον κατ' όλίγον όλα τά ζήνη της βλαστήσεως θά έξαφανισθώσιν και εις θανάσιμους χιονοστρόβιλος θά κατακλύση τήν γήν και ο πλανήτης θά έξακολουθήσει βραδύς περιστρεφόμενος έπ' όλίγον άκόμη χρόνον μέχρις ότου πέση άπείδυμένη πλέον μάζα έπι του θνήσκοντος ήλιου και έξαφανισθή και εκμηδενισθή πέν ζήνος του ύπάρχοντος έπι της γής κόσμου.

Κατά τάς έπισήμους πληροφορίας του στατιστικού γραφείου της Γερμανικής Κυβερνήσεως ο πληθυσμός της Εύρώπης ηύξησε κατά τήν τελευταίαν 25 τών εκατά 80 εκατομμύρια περίπου κατοίκων. Μεταξύ των χωρών, ών ο πληθυσμός γοργάτα ηύξήθη, καταλέγεται και ή Ελλάδα, ήτις έν 1875 ήρθεμεν κατοίκους 1,556,000, αριθμεί νυν τό 1900 κατοίκους 2,538,000. Αν άφαιρεθ ή εκ της προσκρήσεως της Θεσσαλίας αύξησις, και αύθις ο πληθυσμός αύτης φανίεται προσκυνηθείς κατά τό διάστημα τούτο δι' 800,000 περίπου ψυχών. Έν ταίς πληροφορίαις ταύταις ή Κρήτη και ή Κύπρος φέρονται αριθμούσαι όμοϋ τό 1900 κατοίκους 537,000.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Έν τώ ύπό χρονολογίαν 16 Ιουλίου 1900 προγράμματα πλειστηριασμού του δανειστού Γ. Χ. Μανουσάκη κατά του όρειλίτου Β. Παπαδάκη τώ δημοσιευθέντι έν τώ ύπ' αριθ. 68 ε. έ. φύλλω της ένταύθα εκδομένης έφημερίδος «Αναγέννησις» έγράφη έσφαλμένως ότι ο πλειστηριασμός των έν τώ προγράμματα τούτω άκινήτων κτημάτων θά γίνη τήν 17ην Σέβριου 1900 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10—12 π. μ. έν 6 ούτο; γινήσεται όριστικώς τήν 1ην Οκτωβρίου 1900 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10—12 π. μ. έν 6 ούτων του άυτου Συμβολαιογράφου και έν τώ άυτώ τόπω ως και έν τοίς κοινοποιηθείσι προγράμμασι άναφέρεται.

Έν τώ ύπ' αριθμ. 67 της 21 Ιουλίου ε. έ. φύλλω της «Αναγέννησεως» εκ τυπογραφικής άβλεψίας παρείσφρασαν τά εξής λάθη:

1) Έν τώ ύπό χρονολογίαν 22 Ιουλίου 1900 προγράμματα πλειστηριασμού του Βασιλ. Τσαγκαράκη κατοίκου Ρεθύμνης κατά Λεωνίδ. Αντωνιάκη κατοίκου Σκουλούφικ Μυλοποτάμου έν στίχω 44 κατά εάθος έτέθη «ένώπιον του Συμβολαιογράφου Ρεθύμνης Κωνσ. Ανδρουλιδάκη» αντί του όρθου «ένώπιον του Συμβολαιογράφου της Έπαρχίας Μυλοποτάμου Ιωάννου Νικολακάκη» και έν στίχω 45 έτέθη «και έξωθι του έν τή πόλει

ταύτη γραφείου άυτου» αντί του όρθου «και έξωθι του έν Καστελλίω Μυλοποτάμου γραφείου άυτου».

2) Έν τή ύπό χρονολογίαν 15 Ιουλίου 1900 προγράμματα πλειστηριασμού του Άριστέιδου Η. Παπαδάκη κατοίκου Ρεθύμνης κατά Μιχαήλ Ροδινοϋ ή Κουγκατζή κατοίκου Ατσιποπούλου Ρεθύμνης, έν στίχω 35 έτέθη «ένώπιον του Συμβολαιογράφου της πόλεως Ρεθύμνης Θεμισ. Συραμβιού» αντί του όρθου «ένώπιον του Συμβολαιογράφου της έπαρχίας Ρεθύμνης Έμμ. Παπαδάκη» και έν στίχω 36 έτέθη «και έξωθι του έν τή πόλει ταύτη γραφείου άυτου» αντί του όρθου «και έξωθι του έν Ρουστίοις της έπαρχ. Ρεθύμνης γραφείου άυτου».

3) Έν τή ύπό χρονολογίαν 15 Ιουλίου 1900 προγράμματα πλειστηριασμού του ίδιου Άριστέιδου Η. Παπαδάκη κατοίκου Ρεθύμνης κατά Έμμ. Χατζιδάκη κατοίκου ώπαύτως ως ένασκούντος τήν πατρικήν έξουσίαν έπι των άνηλικών τέκνων του Μαρίας Χρυσής, Έλένης, Παντελή και Γεωργίου Έμμ. Χατζιδάκη κληρονόμων της άποθιωτάτης μητρός των Αικατερίνης Καλουδοπούλας έτέθη έν στίχω 49 «ένώπιον του Συμβολαιογράφου της πόλεως Ρεθύμνης Χαρχλάμ. Ι. Σταυτάκη» αντί του όρθου «ένώπιον του Συμβολαιογράφου της έπαρχίας Ρεθύμνης Έμμ. Παπαδάκη» και έν στίχω 51 έτέθη «και έξωθι του έν τή πόλει ταύτη γραφείου άυτου» αντί του όρθου «και έξωθι του έν Ρουστίοις της έπαρχίας Ρεθύμνης γραφείου άυτου».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γεωργίου Μ. Μικρογεώργη κατοίκου Σκαλωτής της Έπαρχίας Σφακίων.

Ένώπιον

Του Κ. Γραμματέως του Πρωτοδικείου Σφακίων.

Δηλώ ότι τήν διά του θανάτου του κατά Ιούλιον του 1897 έν Ασιαύω Σφακίων άποθάνοντος υιού μου Νικολ. Γ. Μικρογεώργη ή Νικολούδη έπαχθεισάν μου κληρονομίαν δέν άποδέχημαι όπουδήποτε κειμένη και είτε εκ κινητών είτε εξ άκινήτων αποτελουμένη μη άναμνηθείς ποσός εις αύτήν, ουδ' εις τά δικαιώματα ουδ' εις τάς ύποχρεώσεις άυτου ύπεσσεργόμενος.

Έν Ρεθύμνη τή 18 Αυγούστου 1900

Ο πληρεξούσιος του δηλούντος δικηγόρος

Πέτρος Δ. Μανουσάκης

Αριθ. Πρωτ. 396

» Απορ. 460

Τό Δικαστήριον των έν Ρεθύμνη Πρωτοδικών Συγκείμενον εκ των Δικαστών Ιωάννου Σαουνάτσου Προεδρεύοντος κωλυμένου του Προέδρου (Εισηγητού) Άλξη Βεϊσάκη και Πέτρου Μανουσάκη άναπληρωτού (κωλυμένου των λοιπών δικαστών).

Παρόντος και του Γραμματέως άυτου Ιωάν. Ε. Κουγαλάκη.

Συνεδρίσαν ιδιαιτέρως έν τώ δωματίω των δικαστέων άυτου τή 29 Ιουλίου 1900 να άποφανθ ή έπι της εξής αίτήσεως.

Του αίτούντος Άνδρέου Σιφογιαννάκη κατοίκου της πόλεως Ρεθύμνης.

Της καθ' ης αύτη Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ιωάν. Δραχνάκη κατοίκου Ζουριδι της Έπαρχ. Ρεθύμνης.

Ο άυτων διά της ύπό χρονολ. 26 Ιουλίου 1900 ένώπιον του Δικαστηρίου τούτου άπευθυομένης αίτήσεως άυτου εξέθετο ότι ως έμφανίεται εκ του έν αντιγράφω συνημμένου ύπ' αριθ. 182 και χρονολ. 21 Ιουλίου 1900 βουλεύματος του συγγενικού συμβουλίου της ύπό αντίληψιν διατελούσης Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ιωάν. Κ. Δραχνάκη τό οικείον συγγενικόν Συμβούλιον άπεφανη ότι κατάλληλος όπως διορισθ ή αντίληπτωρ της Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ιωάννου Κ. Δραχνάκη τυγχάει ο έαυτου χωρίου Ζουριδι της Ρεθύμνης Ιωάννης Λελεδάκης.

Ότι έπειδή τό συγγενικόν συμβούλιον της εισημένης Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ιωάν. Δραχνάκη συνεκροτήθη τρηθησιών πασών των νομίμων διατυπώσεων.

Ητήσαστο

Νά γίνηται δεκτή ή αίτησις του άυτη.

Νά έπικυρωθ ή προταγόμενον βούλευμα του Συγγενικού συμβουλίου διοριζόμενου αντίληπτορος του έν τή γνωμοδοτήσει ταύτη προτεινομένου Ιωάννου Λελεδάκη και.

Νά έπιβληθώσιν εις βάρος της ύπό αντίληψιν διατελούσης Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ιωάν. Κ. Δραχνάκη τά δικαστικά έξεδα.

Εισαχθείσης της προκειμένης αίτήσεως ύπο του Γραμματέως κατά τήν έν τή αρχή της δε μνημονευομένην ιδιαιτέραν του Δικαστηρίου τούτου συνεδρίαν.

Του Εισαγγέλλοντος γνωματεύσαντος.

Ίδόν τήν δικογραφίαν.

Σιεφθέν κατά τον Νόμον.

Έπειδή ή προκειμένη αίτησις στηριζομένη εις τήν ύπ' αριθ. 13 του 1895 άπόρσιον της Χριστιανικής Δημογεροντίας Ρεθύμνης, δι' ης έτέθη ύπό αντίληψιν λόγφ άσωταίας ή Μαρία Σιφογιαννοπούλα συζυγος Ιωάν. Δραχνάκη και τήν από 21 Ιουλίου 1900 γνωμοδοτήσειν του οικείου συγγενικού συμβουλίου δι' ης τούτο

γνωμοδοτεί όπως αντί του ύπό της Δημογεροντίας διορισμένου και άποθιώσαντος ηδη Αναγνώστου Ι. Δραχνάκη διορισθ ή αντίληπτωρ της εισημένης Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ι. Δραχνάκη ο Ιωάννης Λελεδάκης, είναι νόμιμος και ως τοιαύτη δεκτή καθίσταται.

Διά ταύτα

Δέχεται τήν από 26 Ιουλίου 1900 αίτησιν του Άνδρέου Σιφογιαννάκη κατοίκου της πόλεως Ρεθύμνης.

Διορίζει αντίληπτορα της Μαρίας Σιφογιαννοπούλας συζύγου Ι. Δραχνάκη κατοίκου του χωρίου Ζουριδι της Ρεθύμνης τον Ιωάν. Λελεδάκη κάτοικον του άυτου χωρίου και.

Έπιβάλλει εις βάρος άυτης τά έξεδα της παρούσης.

Έγένετο και εξεδόθη έν Ρεθύμνη αύθημερόν.

Ο Προεδρεύων ΟΙ Δικασταί

Ιωάννης Σαουνάτσος Άλξης Βεϊσάκης

Πέτρος Δ. Μανουσάκης

Ο Γραμματέυς

Ιωάννης Ε. Κουγαλάκης

Ότι άκριβές αντίγραφον.

Έν Ρεθύμνη τή 6 Αυγούστου 1900

Ο Γραμματέυς

Ιωάννης Ε. Κουγαλάκης

Αριθ. Πρωτ. 397

» άπορ. 461

Τό Δικαστήριον των έν Ρεθύμνη Πρωτοδικών.

Συγκείμενον εκ των Δικαστών ώάννου Σαουνάτσου Προεδρεύοντος κωλυμένου του Προέδρου (Εισηγητού) Άλξη Βεϊσάκη και Πέτρου Μανουσάκη άναπληρωτού κωλυμένου των λοιπών δικαστών.

Παρόντος και του Γραμματέως άυτου Ιωάννου Ε. Κουγαλάκη.

Συνεδρίσαν ιδιαιτέρως έν τώ δωματίω των διαστέφων άυτου τή 29 Ιουλίου 1900 να άποφανθ ή έπι της εξής αίτήσεως.

Του αίτούντος Άνδρέου Σιφογιαννάκη κατοίκου της πόλεως Ρεθύμνης.

Του καθ' ου αύτη Ιωάννου Κ. Δραχνάκη κατοίκου του χωρίου Ζουριδι της Έπαρχίας Ρεθύμνης.

Ο άυτων διά της ύπό χρονολογίαν 21 Ιουλίου 1900 ένώπιον του Δικαστηρίου τούτου άπευθυομένης αίτήσεως άυτου εξέθετο ότι ως έμφανίεται εκ του συνημμένου έν αντιγράφω ύπ' αριθμόν 183 και χρονολογίαν 21 Ιουλίου 1900 βουλεύματος του συγγενικού Συμβουλίου του ύπό αντίληψιν διατελούντος Ιωάννου Κ. Δραχνάκη τό οικείον συγγενικόν Συμβούλιον άπεφανη ότι κατάλληλος όπως διορισθ ή αντίληπτωρ του Ιωάννου Κ. Δραχνάκη τυγχάει ο εκ του χωρίου Ζουριδι της Ρεθύμνης Ιωάννης Λελεδάκης.

Ό,τι έπε δ ή τό συγγενικόν συμβούλιον του εισημένου Ιωάννου Κ. Δραχνάκη συνεκροτήθη τρηθησιών πασών των νομίμων διατυπώσεων.

Ητήσαστο

Δεκτή της αίτήσεως γενομένης.

Νά έπικυρωθ ή προταγόμενον βούλευμα του Συγγενικού συμβουλίου διοριζόμενου αντίληπτορος του έν τή γνωμοδοτήσει ταύτη προτεινομένου Ιωάννου Λελεδάκη.

Νά έπιβληθώσιν εις βάρος του ύπό τήν αντίληψιν διατελούντος Ιωάννου Κ. Δραχνάκη τά δικαστικά έξεδα.

Εισαχθείσης της προκειμένης αίτήσεως ύπο του γραμματέως κατά τήν έν τή αρχή τήδε μνημονευομένην ιδιαιτέραν του δικαστηρίου τούτου συνεδρίαν.

Του Εισαγγελεύοντος γνωματεύσαντος

Ίδόν τήν δικογραφίαν

Σιεφθέν κατά τον Νόμον.

Έπειδή ή προκειμένη αίτησις στηριζομένη εις τήν ύπ' αριθμ. 13 του 1895 άπόρσιον της Χριστιανικής Δημογεροντίας Ρεθύμνης δι' ης έτέθη ύπό αντίληψιν λόγφ άσωταίας ο Ιωάννης Κ. Δραχνάκης και τήν από 21 Ιουλίου 1900 γνωμοδοτήσειν του οικείου συγγενικού συμβουλίου, δι' ης τούτο γνωμοδοτεί, όπως αντί του ύπό της Δημογεροντίας διορισμένου και άποθιώσαντος ηδη Αναγνώστου Ι. Δραχνάκη διορισθ ή αντίληπτωρ, του εισημένου Ιωάννου Κ. Δραχνάκη ο Ιωάννης Λελεδάκης είνε νόμιμος και ως τοιαύτη δεκτή καθίσταται.

Διά ταύτα

Δέχεται τήν από 26 Ιουλίου 1900 αίτησιν του Άνδρέου Σιφογιαννάκη κατοίκου της πόλεως Ρεθύμνης.

Διορίζει αντίληπτορα του Ιωάννου Κ. Δραχνάκη κατοίκου του χωρίου Ζουριδι της Έπαρχίας Ρεθύμνης τον Ιωάννην Λελεδάκη κάτοικον του άυτου χωρίου και έπιβάλλει εις βάρος άυτου τά έξεδα της παρούσης.

Έγένετο και εξεδόθη έν Ρεθύμνη αύθημερόν.

Ο Προεδρεύων ΟΙ Δικασταί

Ιωάννης Σαουνάτσος Άλξης Βεϊσάκης

Πέτρος Δ. Μανουσάκης

Ο Γραμματέυς

Ιωάννης Ε. Κουγαλάκης

Ότι άκριβές αντίγραφον

Έν Ρεθύμνη τή 6 Αυγούστου 1900.

Ο Γραμματέυς

Ιωάννης Κουγαλάκης.